

[Aksel Møller.]

Ser man Selvforsikringsregelen i Lys af de tidligere Forslag om Krigsforsikring, lægger man Mærke til, at medens man i Krigsforsikringsforslaget for Bygninger ikke kendte til nogen Selvforsikringsregel, har man indført en saadan, baade da det drejede sig om privat Indbo og Løsøre, og nu da det drejer sig om Landbrugets private Indbo og Løsøre. Der er den Forskel, at for Løsøre uden for Landbruget har man en Selvforsikringsregel, hvorefter der skal betales indtil 5 pCt., men efter dette Lovforslag og efter Loven om Krigsforsikring af privat Indbo klarer man det med 3 pCt.

Jeg skal ikke paa Forhaand udtale mig om, hvorvidt disse 3 pCt. er saa nær det rimelige og naturlige som muligt; men selve Selvforsikringsregelen, som den er forklaret i Lovforslaget, og som den opfattes af de fleste, gaar ud paa, at hvis man har en Forsikringssum paa — det ærede Medlem Hr. Christiani nævnte dette Tal — 100 000 Kr., bærer man de første 3 000 Kr.s Skade selv. Det vil i Grunden sige, at man med Hensyn til Landbrugs-ejendommens Løsøre paalægger den enkelte Forsikringstager et vidtgaende Tab, naar man tager i Betragtning, at et Tab paa Løsøre i Almindelighed vil følges med et Tab paa Ejendom, og jeg skal derfor bede om, at man maa faa Lejlighed til at overveje, om Selvforsikringsregelen ikke snarere, selv om det er i Strid med gængs Forsikringscoutume, burde formes saaledes, at man i Stedet for at lade den forsikrede bære Risikoen for indtil en vis Procent af Forsikringssummen lader ham bære Tabet af en vis Procent af selve Skaden, for derved vilde man muliggøre, at selv Skader, der var mindre end 3 pCt. af en Forsikringssum, kunde komme til Opgørelse over for Krigsforsikringsforbundet. Naturligvis vilde det Hensyn, som forsikringsmæssigt er det interessante i denne Sammenligning og berettigede Sammenligning, samtidig være bevaret derved, at Forsikringstageren bestandig bar en Del af Skaden selv.

Der er yderligere et Spørgsmaal, jeg mener at maatte rejse, men som formentlig først vil kunne besvares under selve Udvalgsbehandlingen, og det er Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa man i mere indviklede Ejendoms- og Brugforhold skal hæfte for Forsikringsbidraget. Der indfører Lovforslaget den Betragtning, at Ejendommen skal hæfte for Forpagterens Forsikringsbidrag, ogsaa for den Del af Løs-

øret, som tilhører Forpagteren. Det er en Fremgangsmaade, som har en praktisk Fordeel, men som rent juridisk, saa vidt jeg kan se, lider af den Fejl, at den paagældende Ejer af Ejendommen skal kautionere for det Bidrag, som paalægges den, der har lejet Udnyttelsesretten til Ejendommen. Det mener vi inden for mit Parti er et Problem, som man bør have Lejlighed til at tale med den højtærede Minister om.

Jeg vil til Slut anføre, at de Betæneligheder, som vi her er inde paa, ikke er af den Art, at vi ønsker at forhale Lovforslagets Gennemførelse, men tværtimod er Udtryk for, at vi ønsker at medvirke til, at det bliver saa fuldkomment som muligt.

Naar vi nu behandler det fjerde og sidste Forslag i denne Række af Krigsforsikringslovforslag, er der ogsaa et vist Hensyn at tage til de enkelte Forslags Forhold til hinanden, og her kommer man nu i den mærkelige Situation, at ødelægges en Landbrugsejendom ved et Bombenedslag, saa vil Ejeren først kunne faa sin Bygning erstattet og først kunne faa Erstatning for sit private Indbo efter Krigen, men han vil kunne faa Erstatning for sit Driftsinventar, allerede saa snart Skaden er opgjort. Derfor synes jeg, at Udvalget ogsaa maa have Opmærksomheden henvendt paa yderligere at udbygge Mulighederne for et Samarbejde mellem de Krigsforsikringsnævne, der efterhaanden vil blive nedsat i Henhold til denne Række Love.

N. P. Andreasen: Heller ikke jeg har ret mange Bemærkninger at knytte til det foreliggende Lovforslag, men der er dog et Par Spørgsmaal, som allerede er berørt af de tidligere Ordførere, og enkelte andre, som jeg vil sige et Par Ord om.

Jeg er ganske enig i de Betragtninger, der er fremført med Hensyn til, at der i § 2 mangler noget angaaende Afgrøder paa Roden. I § 2 er alt privat Indbo, Besætning, Avl, Gødning, Maskiner, Redskaber o. s. v. taget med, men enhver ved, at en Afgrøde paa Roden er af saa stor Betydning, ikke mindst under de nuværende Forhold, at der bør findes en eller anden Form, hvorunder disse Afgrøder ogsaa kommer med. Jeg er ogsaa enig i de Bemærkninger, der er fremsat vedrørende det Forhold, en Forpagter kommer til at staa i. Jeg synes, det er et mærkeligt Forhold, i hvert Fald for de Ejendommens Vedkommende, hvor Forpagteren ejer ikke alene Indboet, men ogsaa Besætningen, Redskaber, Maskiner o. lign. Det maa dog